

Sumru YAVRUCUK

“Yüzüne bakmadığım, iki sayfada fırlatıp attığım projeler hep gün birincisi oluyor. Yapımcılar mutlaka bana çok gülüyordur ‘şu Sumru da ne alem kadın’ diye...” diyor. Yabancı Damat’ın “Feride”si, Sevgili Dünürüm’ün “Yıldız”ı ve Bahar Dalları’nın “Güzide”si Sumru Yavrucuk ile Bahar Dalları dizi setinde tiyatro ve yeni projeleri hakkında bir söyleşi yaptık...

ACME: Oyunculuk deneyiminiz nasıl başladı?

Sumru YAVRUCUK: Levent Lisesi ortaokul ikinci sınıfta iken derslerle aram pek iyi değildi. O sene okulda 27 Mart Dünya Tiyatro Günü nedeniyle bir gösteri düzenleniyordu. Öğretmenimiz çalışanlardan oluşan bir kadro hazırlamıştı. Fakat ben bu kadroda yoktum, çünkü çalışan değilim. Ben de arkadaşlarımla bir "karşı kadro" kurarak, yönetmenliğini de daha önce bu işlerde tecrübeli olan bir arkadaşla verecek bir temsil hazırladık. Çokta başarılı olduk. Oyunumuzun ismi "Akıl Verme Kurumu" idi. Çok alkış aldık. İşte o alkışlar sonucu ortaokulun son sınıfında iken İstanbul Belediye Konservatuvarı imtihanlarına girdim; Şan

ve Tiyatro Bölümü'nü kazandım. Ortaokul ile birlikte konservatuvar öğrenciliğim de başlamış oldu. 1979 yılında Ankara Devlet Konservatuvarı Şan Bölümü'ne, 1980'de de sınıf atlayarak özel statü öğrencisi olarak tiyatro bölümüne kabul edildim. Buradan okul birincisi olarak mezun oldum. 1982 yılından bu yana da İstanbul Devlet Tiyatrosu'nda çalışmaktayım.

ACME: 1980 yılında sınıf atlayarak özel statü öğrencisi oldunuz bu süreçten biraz bahseder misiniz?

Sumru YAVRUCUK: Tiyatrocu olmayı amaç olarak çok istiyordum. Ama biraz yan yollardan gitmeyi tercih etmek zorunda kaldım. Ailemin seçimi sanattan yana olsa bile tiyatrodan yana değildi. O süreci ben şan bölümünde okuyarak değerlendirmeye çalıştım. Daha sonra da tiyatro sınavına girdim. Amacım sınıf atlamak olamazdı çünkü en son sınıf atlayan Macide

Tanır ya da yanlış hatırlamıyorsa Yıldız Kenter'di. Böyle bir şey aklımın ucundan geçmemişti. Konservatuvarın tiyatro bölümüne girmek dışında bir hayalim yoktu. O yüzden de garantiye almak için açıkçası çok çalıştım. Çünkü bundan önce bazı tiyatro sınavları verdim ve gerçekten çok komik sınavlardı. O nedenle bu sefer gerçekten bilinçli olarak çalışma fırsatı buldum. İşimi daha fazla ciddiye aldım. Çünkü Ankara'ya gemileri yakıp gitmiştim ve dönüşüm muhteşem olmalı diye düşündüm ve canhıraş bir konservatuvar sınavı verdim. Demek ki hocalarda görmüşler ki halimi, sınıf atlattılar bana.

Aslında tabi bunda bir çelişki de oldu. Sınıf atladığım zaman sınıf arkadaşlarım beni benimseyemediler. Pek kendi sınıflarından saymadılar. Hep bir yabancı olarak kaldım aralarında. Mezun olana kadar okuduğum süreç içinde hep yabancı muamelesi gördüm. Önceleri çok yabancılaşıyordum buna. Çok üzülüyordum, kırılıyordum ama sonra işime yaradığını fark ettim. Bunun motivasyon olarak bana geri döndüğünü gördüm.

ACME: Bugüne kadar sizi en çok etkileyen karakter nedir?

Sumru YAVRUCUK: Hem kendi sunduğum proje olması nedeniyle, hem de oynadığım rol açısından Leenane'in Güzellik Kraliçesi oyununun benim hayatımda bambaşka bir yeri var. 9 yıl oynadık bu oyunu ve her biri birbirinden güzel anılarla evime döndüm. O nedenle Leenane benim için çok özeldir.

ACME: Uzun süre işitme engellilerle çalıştınız. Bu projenin gelişiminden biraz bahseder misiniz?

Sumru YAVRUCUK: Bu proje hiç kurgulanmamış bir şey oldu hayatımda. Böyle bir projede yer almak gibi bir amacım yoktu. Tek amacım çalışmaktı. Devlet tiyatrosunda yeni girdiğim, çok küçük roller verilen bir dönemde tiyatro yapmak aşkıyla her yere saldıırıyordum. Bu aslında meslektaşlar arasında angarya diye tanımlanan bir çalışma. Hiç para almadan işitme engellilere tiyatro öğretmeye çalışıyorsunuz. Pek çok arkadaşım yapmıştır. Akıl hastanelerindeki hastalarla, görme engellilerle çalıştılar vs. bende kendimi böyle bir çalışmanın içinde buldum. Ama biraz fazla kaptırmışım galiba bir anda kendimizi uluslararası festivallerde bulduk. Çok bambaşka bir dünyaya açıldı kapı.

ACME: Sinema, tiyatro ve dizi oyunculuğu ve bir de yönetmenlik deneyimleriniz var. Hayatınızdaki yerleri konusunda bir sıralama yapsak hangisi ilk sırada olur?

Sumru YAVRUCUK: Elbette tiyatro derim bu soruya. Çünkü tiyatrodaki yaptığınız işten eminsiniz. Bir aktör ve aktris olarak sizin vebaliniz çok yüksektir. Yani tiyatrodaki oyunun kaderini siz belirleyebilirsiniz. Çok kötü bir oyuncuysanız eğer, dünyanın en iyi tiyatro yönetmenin size yapabileceği çok fazla bir şey yoktur. O nedenle tiyatro daha benim

ellerimde, daha benim yönlendirebileceğim bir şey olduğu için, onu daha fazla severim.

ACME: Bugüne kadar bir çok ünlü isimle aynı sahneyi, ekranı paylaştınız. Bu isimlerin dışında canlandırmak istediğiniz bir karakter, aynı sahneyi paylaşmak istediğiniz bir isim ya da oynamak istediğiniz bir oyun var mı?

Sumru YAVRUCUK: Tabi ki.. Özellikle Devlet Tiyatrosu'nda birlikte oynamak istediğim aktörler vardı. Mutlaka Alev Sezer'le, Işık Yenersu'yla, Cüneyt Gökçer'le, Macide Tanır'la sahne almayı çok arzu ederdim. Ama olmadı tabi. O fırsat kaçtı. Ama dışarıda hala yaşayan benim ustalarım duayenlerim var. Böyle bir fırsat olursa, tabi proje de çok önemli, onlarla çalışmak beni çok heyecanlandırır.

ACME: Hayatınızda uzun zamandır bir "devlet" kavramı var. Ankara Devlet Konservatuvarı'nda başladınız, uzun bir süredir İstanbul Devlet Tiyatrosu oyuncusunuz. Bu durum sizi nasıl etkiliyor?

Sumru YAVRUCUK: Ben hiçbir zaman kendimi Devlet Tiyatrosu oyuncusuyum diye nitelemedim. Ben bir oyuncuydum ve Devlet Tiyatrosu'nda çalışıyordum. Yıllarca oyunumu oynarken, sanki gişeden gelecek para benim cebime giriyor-

muş gibi kaç seyirci geldiğini giderim, gişeden öğrenirim. Benim kendi emeğimle kurduğum bir tiyatro gibi, dekoruyla, kostümüyle, ışıklarla, sahneye ilgilienirim. Neredeyse dekorculardan bile önce gelirim salona. O yüzden bu şekilde kategorize etmeyi de biraz haksızlık olarak görüyorum. Devlet Tiyatrosu oyuncularını memurdur, di-

ğerleri oyuncudur gibi. Memur olan zaten memurdur. Onlar için yapılacak bir şey yoktur. Her konservatuvar mezununun yetenekli olmadığı gibi bir şey bu. Özel tiyatrodaki çalışan bir insan da aslında tiyatrodan hoşlanmıyor olabilir ya da herhangi bir mecburiyetten dolayı orada bulunuyor olabilir. O yüzden sanat bence son derece bireysel bir şeydir. Devlet ya da özel diye ayırmaya gerek yok, oyuncu, oyuncudur.

ACME: Yer aldığınız projelerle pek çok ödül aldınız. Hatta oyunculuğa adım attığınızda ödülle tanıştınız. Bu durumu neye bağlıyorsunuz? Sizce ödül bir oyuncuyu nasıl etkiler?

Sumru YAVRUCUK: Ödüller elbetteki oyuncu için bir motivasyon aracı. Ama bir süre sonra ödüllere olan inancınız da değişebiliyor. Öyle ödüller var ki, artık ben onları almasam da olur, bana bir heyecan katmayacak diyebiliyorsunuz.

İlk ödülüm elbette çok önemliydi. Çünkü neredeyse tiyatrodaki kategori dışı bir etkinlikten dola-

Ben hiçbir zaman kendimi Devlet Tiyatrosu oyuncusuyum diye nitelemedim. Ben bir oyuncuydum ve Devlet Tiyatrosu'nda çalışıyordum. Yıllarca oyunumu oynarken, sanki gişeden gelecek para benim cebime giriyormuş gibi kaç seyirci geldiğini gider, gişeden öğrenirim. Benim kendi emeğimle kurduğum bir tiyatro gibi, dekoruyla, kostümüyle, ışıklarla, sahneyle ilgilenirim. Neredeyse dekorculardan bile önce gelirim salona. O yüzden bu şekilde kategorize etmeyi de biraz haksızlık olarak görüyorum. Devlet Tiyatrosu oyuncuları memurdur, diğerleri oyuncudur gibi. Memur olan zaten memurdur. Onlar için yapılacak bir şey yoktur. Her konservatuvar mezununun yetenekli olmadığı gibi bir şey bu

yı gelen bir ödül. Tabi bu benim ilerlemem için çok büyük bir motivasyon kaynağı oldu. Ama bir süre sonra tabi rütbeniz çoğaldıkça sorumluluklar artıyor ve açıkçası bu kadar cesur adımlar atamaz oluyorsunuz. İlk işe başladığınız zamanki gibi cesaretli hareket edemiyorsunuz meslek hayatınızda.

ACME: 'Seni Seviyorum Rosa' ile aldığınız Altın Koza'nın sizde ayrı bir yeri vardır sanırız?

Sumru YAVRUCUK: Evet. Çünkü o yıl Altın Koza'da normal jürinin dışında halk jürisi tarafından seçildim. Bunun yanında Adana Film Festivali'ne 18 yıl ara verilmişti. O 18 yıl sonunda yapılan bütün filmler değerlendirilmişti. Yani sadece bir sezona ait bir ödül değildi. O yıl bizim star dediğimiz pek çok ünlü oyuncu iki - üç filmiyle birden katılmıştı o festivale. Ama bu benim ilk filmimdi ve hiç tanınmadığım halde, bu küçücük şansla birlikte bu kadronun arasından sıyrılabilmek çok önemliydi benim için. Çünkü diğer sanatçılarla mutlaka ki çok daha farklı bir bağları vardı bu seyircilerin. Ona rağmen se-

çilmiş olmam bana gurur verdi.

ACME: Gelecek kuşaklara baktığımız zaman Türkiye'de oyunculuğun yarınını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Sumru YAVRUCUK: Öncelikle tiyatronun geleceğini hiç de karanlık görmüyorum. Tiyatro öldü mü kaldı mı gibi spekülasyonlar, hep vardır. Yeryüzünde dünya döndüğü müddetçe tiyatro var olacaktır. Dolayısıyla da oyunculuk dediğimiz şey farklı stillere bürünse bile, sonsuza kadar sürecektir.

Ama bunun yanında çok da fazla pembe bulutların üzerinde doluşmak istemiyorum tabi. Bizim oyuncularımız da dünya çapında ünlüdür tabirlerini biraz fazla abartılı ve fazla iyimser buluyorum. Çünkü Avrupa'daki oyunculara baktığımız zaman, bizim fazla mümbit bir arazide olmadığımızı biliyorum. Bu biraz insanın kendini kandırması gibi bir şey oluyor. Çünkü bizim yapmadığımız bir şey var. Genelleme yapmak istemiyorum ama aktörlerimizin çoğu çalışmayı sevmiyor. Dünya da bir aktör mesleğini bırakana kadar çalışırken, hala bir şeyler öğrenmeye çalışırken, workshoplara katılıp çağa ayak uydurmak için yeni tiyatro teknikleriyle tanışma mücadelesi verirken, bizim aktörlerimizin eğitimi ne yazık ki konservatuvarın bitmesiyle neredeyse bitiyor. Konservatuvar bitince oldum demeseler bile o çabaya girmiyorlar. Ondan sonra da ekmek parası kazanmak diye hepimizin ağzına pelesenk olmuş lafa gelip

Kahve Molası

dayanıyor hayat. Ekmek parası peşinde koşarken de gerçekten kendimizi geliştirmeyi ikinci plana atıyoruz.

ACME: Oyunculuk geçmişinize baktığımız zaman, daha çok komedi projelerinde görüyoruz sizi. Şu anda ise dram ağırlıklı bir dizide rol alıyorsunuz? Bu projeye nasıl dahil oldunuz?

Sumru YAVRUCUK: Her zaman gelen tekliflere baktım. Genelde yapımcılarda bu konuda çok yaratıcılıklarını kullanmıyorlar. Oyuncuların tutumuna göre hemen sizi bir proporsiyona sokuyorlar. Bana da genelde hep komedi ağırlıklı dizi geldi. Bende 'Yabancı Damat' ve 'Sevgili Dünyam'den sonra daha farklı bir şey yapmak istiyordum. Bunlar kitlelere ulaşmış diziler aslında. Halbuki benim sinemayla tanışmam tamamen bir dramla oldu. Tiyatroda da çok ağırlıklı olarak dram oynadım. Ama popüler olmaktan söz edersek genelde insanların hatırladıkları komedi ağırlıklı dizilerde oynadım. Bir dramın da benim başka bir yüzümü kabul edebileceğimi göstereceğini düşündüğüm için bu projeyi kabul ettim.

ACME: Size gelen projeleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Neye göre bir oyun ya da diziye evet diyorsunuz?

Sumru YAVRUCUK: Elbette rolüme bakıyorum ama onda da bir çelişki söz konusu olabiliyor. O konuda çok becerikli değilim aslında. Yüzüne bakmadığım, iki sayfada fırlatıp attığım projeler

hep gün birincisi oluyor. Yapımcılar mutlaka bana çok gülüyordur 'şu Sumru da ne alem kadın diye...' Öyle bir iş ki, bazı arkadaşlarım Türkiye'nin en iyi reyting alan dizisinde oynuyor, başı yerde; ben hiç reyting almayan bir dizide aslanlar gibi ayakta durmaya çalışıyorum. Kabul ettiğim işler bitti bitecek işler. Beni bir kriter olarak da görmemeleri gerekiyor bu yapımcıların. Ben kabul ettim diye bu dizinin iyi olma ihtimali sıfır zaten. (Gülüyor)

ACME: Yeni projeleriniz nelerdir?

Sumru YAVRUCUK: Almanya'da 16 yıl sonra ilk sinema filmimi çektim. Ayşe Polat'ın 'Lüksglück' filminde oynadım. Çalışmaları 3 ay kadar sürdü. 2 ayı Hamburg'da geri kalanı da Kapadokya'da gerçekleşti. O bir Alman filmi olarak vizyona girecek. Umarım Türkiye'ye de gelir ancak önce festivallerle buluşacak. Sanıyorum 2010 Mart ayı gibi festivallerle başlayacak. Bu yazda sinema filmi yapma ihtimalim olabilir. Projeye bağlı henüz tam kesinleşmedi. Bir de 'Tut Ellerimi' diye bir oyuna başlayacağız. Aysa Prodüksiyon ve Nil Sayman'ın ocak ayı sonunu hedefliyoruz. Orda da Bahar Dallar'ının tersine alkolik bir kadını canlandıracağım.

ACME: Yoğun bir iş temponuz var. Bu tempoda sağlığınıza yeteri kadar vakit

ayırabiliyor musunuz?

Sumru YAVRUCUK: Kesinlikle. Bu konuda ilk dersi Yıldız Kenter vermişti. 'Vücudunuz sağlam olmadan sahnede hiçbir işi sağlam yapmanıza olanak yok' demişti bize. Gerçekten de çok doğru. Onun boş bulduğu 5 dakika içinde nasıl vücudunu çalıştırmayla ilgilendiğini, vücuduna yaptığı yatırımları görünce; açıkçası ben de aynı yoldan gitmeye çalıştım hep. Spor yapmadığım zamanım hemen hemen hiç yok diyebilirim. En başta hareketli yaşama kesin inanıyorum. Sağlığın hareketten geçtiğine inanıyorum. Alkol mümkün olduğu kadar az tüketmeye çalışıyorum. Hipoglisemim olduğu için zaten çok düzenli ve doğru bir şekilde beslenmem gerekiyor. Bu hastalığı öğrendiğimde çok gençtim ve beni etkilemişti. Bundan sonra hayatın hiçbir zaman eskisi gibi olmayacağı, beni bağlayacağını düşünmüştüm ama benim gibi hastalara böyle hastalıklar negatif değil de pozitif bir etki yaratıyormuş. Ben konservatuarda hiç yemek yemeden yaşayan bir öğrenciydim. Günde bir kere yemek yemeğe dikkat ederdim. Zaten yemek yemeği sevmezdim ne kadar az yerssem o kadar kar diye düşünürdüm. Hipoglisemi olmasaydı büyük ihtimalle bu şekilde devam ederdi bu alışkanlık. Ama bana pozitif etki yaptı ve düzenli olmayı düzenli beslenmeyi öğretti bu hastalık. O yüzden beslenme konusunda da sağlığıma dikkat ediyorum. 🍷